

07/02/16 ಪ್ರಾತಃಮುರುಂ ಹಂಶಾಂತಿ "ಅವ್ಯಕ್ತಿ-ಬಾಪೋದಾದಾ" ರಿಪ್ಲಿಕೇಶನ್ -18/03/81 ಮಧುಬನ

"ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಸಹಜ ಮಾಡುವ ಯುಕ್ತಿ 'ಸದಾ ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ'"

ಇಂದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಲಂಡನ್ ನಿವಾಸಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಿಲನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಮಿಲನದ ಅಭಿವಾಗಿದೆ- ತಂದೆಯ ಸಮಾನರಾಗುವುದು. ಬಾಬಾರವರೆಂದಿಗೆ ಯಾವಾಗಿಸಿಂದ ಮಿಲನವಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಆಗಿಸಿಂದ ಬಾಪೋದಾದಾರವರು ಯಾವ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ? ಮತ್ತು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀಎಂಬಾತ್ತರು, ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಸರ್ವಗುಣಗಳಲ್ಲ-ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲ ಮಾಸ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ತಂದೆಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೀಎಂ, ತಂದೆಯ ಶಿರದ ಕರೀಂಟವಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಯಾವ ಸೂಚನೆಯು ಸಿಕ್ಕಿತು, ಅದೇ ಸೂಚನೆಯನುಸಾರವಾಗಿ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಮಾಸ್ಟರ್ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತ. ಮಾಸ್ಟರ್ ಸರ್ವಗುಣಗಳಲ್ಲ ಸಂಪನ್ಮೂರ್ಚಿತಿಂದರೆ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ದೇವತಾ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯ ಸಮಾನರಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾಯವರೆಗೆ ಆಗಿದ್ದೀರಿ, ಇದರ ಜೆಕಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಿರಿ? ಒಂದೊಂದು ಗುಣ, ಒಂದೊಂದು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳತ್ತಾ ಹರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿರಿ- ಎಷ್ಟು ಹನೆಂಬೆಜಿನಲ್ಲ ಗುಣ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿಪ್ರಯೋಗನಾಗಿದ್ದೀನೆ? ಇದನ್ನು ಫಾಲೋ ಮಾಡುವುದಂತು ಸಹಜವಲ್ಲವೆ. ಬಾಪೋದಾದಾರವರು ತಮ್ಮಮುಂದೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿರಾಕಾರಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಕಾರ ರೂಪವೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಫಾಲೋ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಾಗಿರಿ. ಅದೇರೀತಿ ಹೇಳಕೆಯದೆ- ತಂದೆಯಂತೆ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ತಂದೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಾಡುವರು ಎನ್ನುವ ಗಾಯನವಿದೆ. ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧವೇ ಫಾಲೋ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವೇನೂ ಇಲ್ಲ ಆದರೆ ಕಷ್ಟವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಜಿಡುತ್ತಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದುವೇಳೆ ಕಷ್ಟವೇಂದರೆ ಸದಾಕಾಲ ಕಷ್ಟವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಹಜವೆನಿಸುತ್ತದೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಷ್ಟವೆನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಈ ರೀತಿಯೇಕೆ? ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರಿಗೇ ಸಹಜವೆನಿಸುತ್ತದೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಷ್ಟವೆನಿಸುತ್ತದೆ- ಇದೇಕೆ? ಇದರಿಂದ ಸಿದ್ಧವೇನಾಗುತ್ತದೆ? ನಡೆಯುವವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಬಲಹಿನರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿದೆ- ಈಗಿನವರೆಗೂ ಭಕ್ತರೂ ಗಾಯನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಜೊತೆಜೊತೆಯಲ್ಲ ತಾವು ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮರನ್ನು-ಮೂಜಾತ್ಮರಾದೂ ಅದೇ ಮಹಿಮೆಯಿದೆ. ಅದು ಯಾವ ಮಹಿಮೆಯಿಂದು ನೇನಹಿದೆಯೇ? ಆತ್ಮರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಷ್ಟದ ಕಾರ್ಯವು ಬರುತ್ತದೆಯಿಂದಾಗ ಯಾರಬಳ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ? ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ತಂದೆಯ ಬಳಗೆ ಅಭವ ತಾವು ದೇವಾತ್ಮರಬಳ. ಯಾರು ಅನ್ಯರಿಗೂ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಜವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅಂತಹವರು ಸ್ವಯಂ ತಾನೇ ಕಷ್ಟದ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ! ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಯಾವ ಮಾತು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಕಷ್ಟವೆನಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿಜಿಡುತ್ತದೆ? ಬಹಳ ಅನುಭವಿಯಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ತೊಡಗಿಜಿಡುತ್ತಿರಿ, ಮಾತುಗಳಿಗೆಯೇ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉತ್ತನ್ಸ್ವಾಗಿಜಿಡುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ- ತಂದೆಯು ಯಾವರಿಂತಿ ಜಂದುವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅದೇರೀತಿಯಲ್ಲ ಪ್ರತಿಂ ಮಾತಿಗೂ ಜಂದುವನ್ನಾಗಿಕಿರಿ. ಮಾತುಗಳು ವೃಕ್ಷವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ತಂದೆಯು ಜಿಜಾರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿರುವ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಲು ಬಯಸುತ್ತಿರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯೂ ಕೈಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ವೃಕ್ಷವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯನ್ನೂ ದೂರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ ಮತ್ತು ವೃಕ್ಷದ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಸಮಾರ್ಪೇಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಇಷ್ಟೇಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ, ಅದು ಹೂಣವಾಗಿದೇ ಇರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಹೈದರಾಯಿವಿಧಿಂಣರಾಗಿಜಿಡುತ್ತಿರಿ. ಹೈದರಾಯಿವಿಧಿಂಣತೆಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಲಕ್ಷಣವಿರುತ್ತದೆ- ಮತ್ತೆ-ಮತ್ತೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಅದು ಭಲೆ ವೃತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ದೂರನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಕೊನೆಗೆ ಅಲ್ಲ ಮಾತಿರುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಬಾಬಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೆಳಳುವುದು ಮತ್ತು ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು- ಇದನ್ನಂತು ಅಭಿಕಳ್ಳಿದಿಂದ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಭಾಗವತ ಅಭವ ರಾಮಾಯಣ ಪನಾಗಿದೆ? ಎಷ್ಟೊಂದು ಉದ್ದೇಶವಾದ ಮಾತುಗಳವೇ. ಯಾವಾಗ ಮಾತುಗಳತ್ತು, ಆಗ ಬಾಬಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಮಾತುಗಳಿಗೆಯೇ ಯಾವಾಗ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತೋ, ಆಗ ಬಾಬಾರವರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡುಜಿಡುತ್ತಿರಿ. ನಂತರ ಯಾವ ಆಟವನ್ನಾಡುತ್ತಿರಿ? (ಕಣ್ಣಮುಚ್ಚಾಲೆ) ಮೂರನೆಯ ನೇತ್ರಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾ, ಮತ್ತೆ ಹುಡುಕುತ್ತಿರಿ. ತಂದೆಯು ಕರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಾವು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುತ್ತಿರಿ. ಕೊನೆಗೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ತಂದೆಯು ಸ್ವಯಂ ತಾನೇ ಬಂದು ಸ್ವಯಂ ಜೊತೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಆಟವನ್ನೇಕೆ ಆಡುತ್ತಿರಿ? ಏಕೆಂದರೆ ಮಾತುಗಳ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ರಂಗು-ರಂಗಿನ ಮಾತುಗಳರುತ್ತವೆ, ಅದು ತನ್ನಕಡೆಗೆ ಆಕಷಣಣ ಮಾಡಿಜಿಡುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ದೂರವಾಗಿಟ್ಟರೆ, ಸದಾಕಾಲದ ಸಹಯೋಗಿಯಾಗಿಜಿಡುತ್ತಿರಿ. ಲಂಡನ್ ನಿವಾಸಿಗಳಂತು ಪರಿಶ್ರಮದ ಅನುಭವ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ತಮ್ಮನ್ನ ತಾವು ವ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ಇಟ್ಟಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಿಯನ್ನು ಕಲಾಯರಿ. ಆಗ ಸಮಯವೂ ವ್ಯಘಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಳಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಯಾವಾಗೆ ಯಾವುದೇ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನಿಡುತ್ತಿರಿ ಮತ್ತು ಬಹಳ ವ್ಯಸ್ತರಾಗಿರುತ್ತಿರಿ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲ ಏನಾದರೂ ಆಗುತ್ತಿರಲ, ಅದರಿಂದ ತಾವು ದೂರವಾಗುತ್ತಿರಾ. ಸೇವೆಯದೇ ಗುಂಗಿನಿಂದ ತೊಡಗಿರುತ್ತಿರಿ. ತಿನ್ನವ ಅಥವ ಮಲಗುವ ವಿಚಾರವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಶ್ವಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಆತ್ಮರು ನಾಱ ವಿಶಾಲಕಾರ್ಯದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇಮ್ಬ್ರೆ ಆಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಇಷ್ಟ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಬಿಡಿ, ಅದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಜಡುವೇ ಇರಬಾರದು. ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ವ್ಯಸ್ತವಾಗಿಡುವ ದಿನಸಿತ್ತುದ ಢ್ಯೇರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಇದರಿಂದ ಸದಾ ಸ್ವತಹವಾಗಿಯೇ ಸಹಜಯೋಗದ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಿ.

ಸಹಜರಾಜಯೋಗದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಿ, ಇದಂತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಹಜಯೋಗ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪರಿಶ್ರಮದ ಯೋಗವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗೆ ಬಾಹ್ಯದಾದಾರವರು ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಎಂತಹ ಹಸರಿದೆಯೋ, ಅಂತಹ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲ ನೋಡಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾಸ್ಟ್ರ್ ಸರ್ವತ್ವಕ್ಷಿಪಂತರಾದ ನಂತರವೂ ಪರಿಶ್ರಮದ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ, ಸಹಜತೆಯ ಅನುಭವವು ಯಾವಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ? ಈಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೆಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಲಂಡನ್ ಹಾಟ:- ಒಂದೊಂದು ರತ್ನವು ಅತಿಪ್ರಿಯ ಮತ್ತು ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರತ್ನದ ವಿಶೇಷತೆಯೂ ತನ್ನತನ್ನದೇ ಆಗಿದೆ. ಸರ್ವರ ವಿಶೇಷತೆಗಳ ಮೂಲಕವೇ ವಿಶ್ವದ ಕಾರ್ಯವು ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿನಾದರೂ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸಿಹಿ ಅಥವ ಉಪನ್ಯಾಸ ಹಾಕಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಅದು ಎಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯವ ವಸ್ತುವನ್ನೇ ಮಾಡಿರಿ ಆದರೆ ಅದು ತಿನ್ನಲು ಯೋಗವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇದೇರೀತಿ ವಿಶ್ವದ ಇಷ್ಟ ಶೈಂಷ್ಟವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರತ್ನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಎಲ್ಲರ ಸಹಯೋಗದ ಬೆರಳು ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜಿತ್ತದಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲರ ಬೆರಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಕೇವಲ ಮಹಾರಧಿಕಾರಿಯೇ ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರ ಬೆರಳನಿಂದ(ಸಹಯೋಗ)ಲೇ ವಿಶ್ವದ ಪರಿವರ್ತನನೆಯ ಕಾರ್ಯವು ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗುವುದಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ತನ್ನ-ತನ್ನ ರೀತಿಯಂದ ಮಹಾರಧಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಹ್ಯದಾದಾರವರೂ ಸಹ ಒಂಟಯಾಗಿ ಹನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಾಹ್ಯದಾದಾರವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತಾರೆ, ನಿಮಿತ್ತರಾಗಿರುವ ಆತ್ಮರೂ ಸಹ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬಹಳ-ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ ಮತ್ತು ಶೈಂಷ್ಟವಾದ ರತ್ನವಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಬಾಹ್ಯದಾದಾರವರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರುವಂತಹ ರತ್ನವಾಗಿದ್ದಿರಿ, ನೆನಪಾರ್ಫಂಡ್ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ-ಭಗವಂತನ ದೃಷ್ಟಿಯ ಕಲ್ಲನ ಮೇಲೆ ಜಿಂಕುತ್ತದೆಯೆಂದರೂ ಸಹ, ಆ ಕಲ್ಲು ಪಾರಸವಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ. ತಾವಂತು ಭಗವಂತನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರುವಂತಹ ಶೈಂಷ್ಟರತ್ನವಾಗಿದ್ದಿರಿ. ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದ ಶೈಂಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಹೌಲ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಶಕ್ತಿಯರದು ತಮ್ಮದೇ ಗಾಯನವಿದೆ ಮತ್ತು ಪಾಂಡವರೂ ತನ್ನ ಗಾಯನವಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮರಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮರ ಲಕ್ಷಣವೇನಾಗಿರುತ್ತದೆ? ಯಾರೆಷ್ಟು ಮಹಾನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅಷ್ಟೂ ನಿಮಾಣರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮರು ಸದಾ ತನ್ನನ್ನು ವಿಧೇಯ ಸೇವಾದಾರಿಯೆಂದೇ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ. ಶಕ್ತಿಭವನದ ಶಕ್ತಿಯರಿಗಂತು ಸ್ವತಹವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಸ್ವರೂಪವು ನೆನಪಿರುತ್ತದೆಯೇ? ಸಾಫಾನಿಂದ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಶಕ್ತಿಯರ ವಿಶೇಷತೆಯಾಗಿದೆ- ಮಾಯಾಜೀವತಾಗುವುದು. ಶಕ್ತಿಯರ ಮುಂದೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಮಾಯೆಯು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಶಕ್ತಿಯ ಮಾಯೆಯ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಶಕ್ತಿಯರ ಕ್ಯಾರ್ಬನ್ ಸದಾ ತ್ರಿಶೂಲವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಯಾರ ಜಿಹ್ವೆಯಾಗಿದೆ? ತ್ರಿಶೂಲದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಜಿಹ್ವೆಯಾಗಿದೆ. ಸಂಗಮಯುಗದ ಬೈಂಬಲುಗಳಾಗಿವೆ- ಮಾಸ್ಟ್ರ್ ತ್ರಿಮೂರಿ, ತ್ರಿನೇತ್ರಿ, ತ್ರಿಕಾಲದಶೀರ್, ತ್ರಿಲೋಕನಾಥ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಸ್ಥಿತಿಯ ಜಿಹ್ವೆಯಾಗಿ ಈ ತ್ರಿಶೂಲದಲ್ಲಿ ಬಂದುಜಡುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸ್ವಾತಿತ್ವಾರ್ಥತ್ವಾರ್ಥಾ? ನಿರಂತರ ಎನ್ನವುದರಲ್ಲ ಅಂಡರ್ಲೈನ್ ಮಾಡಿರಿ. ಯಾರು ವಿಶ್ವದ ವಾಯುಮಂಡಲದಿಂದ ದೂರಮಾಡಿಕೊಂಡರು, ಅವರು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಬಾಹ್ಯದಾದಾರವರಿಗೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತು ಬುಝಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

2. ತಮ್ಮನ್ನ ಸದಾ ಮೊಜ್ಯಾತ್ಮೇರಿಂದ ತಿಳಿದು ನಡೆಯುತ್ತಿರಾ? ಮೊಜ್ಯಾತ್ಮರು ಅಥಾಂತ್ರ ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮರು. ಮಹಾನರಾಗುವ ವಿಶೇಷತೆಯಾಗಿದೆ- ಸದಾ ತಮ್ಮನ್ನು ಅತಿಧಿಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಡೆಯುವುದು. ಯಾರು ಅತಿಧಿಯೆಂದು ತಿಳಿದುನಡೆಯುತ್ತಾರೆಯೋ, ಅವರೇ ಮಹಾನ್ ಮೊಜ್ಯಾರಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆ? ಏಕೆಂದರೆ ತ್ಯಾಗದ ಭಾಗ್ಯವಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ. ಅತಿಧಿ ಎಂದು ತಿಳಿದುಪಡಿರಿಂದ ತಮ್ಮ ದೇಹವೆಂಬ ಮನೆಯಂದಲೂ ನಿಮೋಣಹಿಯಾಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ. ಅತಿಧಿಗೆ ತನ್ನದೆನ್ನುವುದೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲವೂ ಇರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ತನ್ನದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಕಾರ್ಯದಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೋಡಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನನ್ನದೆನ್ನುವುದು ಭಾವವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನರೂ ಮತ್ತು ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲ ತೋಡಗಿಸುವಂತಹ ಪ್ರಯೋಗ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ

ಅತಿಥಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯವರು ಪ್ರಪೃತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾ, ಸೇವೆಯ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಸದಾ ಇನ್ನು ಮತ್ತು ತಂದೆಗೆ ಪ್ರಿಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಮಹಾನರಲ್ಲವೇ? ಅತಿಥಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಇಂದು ಇಲ್ಲದ್ದಿರಿ ನಾಳೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋರಿದ್ದತ್ತಿರಿ. ನಂತರ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ಬರುತ್ತಿರಿ- ಇದೇ ಗುಂಗು ಇದೆಯಲವೇ ಅದ್ದರಿಂದ ಸದಾ ದೇಹದಿಂದ ಉಪರಾಂ. ಯಾವಾಗ ದೇಹದಿಂದ ಉಪರಾಂ ಆಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ, ಆಗಲೇ ದೇಹದ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ವೈಭವಗಳಿಂದ ಉಪರಾಂ ಆಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ. ಈ ಉಪರಾಂ ಸ್ಥಿತಿಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ- ಈಗಿಗೆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲ ಬರಲಾಯಿತು, ಈಗಿಗೆ ಉಪರಾಂ. ಇಂತಹ ಅನುಭವವಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ತಮ್ಮ ಜಡಜಿತುವನ್ನು ಮೂಜ್ಯರೂಪದಲ್ಲ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಸಂಗಮುದ ಉಪರಾಂ ಸ್ಥಿತಿಯು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಂದಿರವು ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣನಾಗಿರಲ, ಆದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣ ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಾ? ಅತಿಥಿಯೆಂಬ ವೃತ್ತಿಯು ಎಷ್ಟಿರುತ್ತದೆಯೋ, ಅಷ್ಟೂ ಪ್ರಪೃತಿಯು ಶೈಂಷ್ಟೇ ಮತ್ತು ಶೈಂಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲುತ್ತದೆ. ಲಂಡನ್ ನಿವಾಸಿಯೆಂದು ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಇರುವುದೆಲ್ಲರೂ ಅತಿಥಿಗಳೇ ಆಗಿದೆ. ಇಂದು ಇಲ್ಲರಲಾಗಿದೆ, ನಾಳೆ ಅಲ್ಲರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಮತ್ತು ನಾಳೆ- ಇವೆರಡು ಶಭಿಗಳಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಜಕ್ಕಿವು ಸ್ಕೂಲಿಯಲ್ಲ ಬಂದುಜಡುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮರೂ ಮೂಜ್ಯರಾಗಿದ್ದಿರಲ್ಲವೇ. ಲಂಡನ್ ನಿವಾಸಿಗಳ ನಿಶ್ಚಯ ಮತ್ತು ಉಮ್ಮೆಂಗ ಬಹಳಜಿನಾಗಿದೆ. ಬಲಹಿನ ಆತ್ಮರೇ ಇಲ್ಲ. ವಿಷ್ಣುವು ಬಂದಿತು ಪಾರುಮಾಡಿದಿರಿ, ಇದರಲ್ಲ ಕುರಿಗಳಲ್ಲ ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಿಂಹಿಣಿಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕುರಿತನ ಅಧಾರ ಮಾರ್ಮಾ, ಮಾರ್ಮಾ ಎನ್ನುವುದು ಸಮಾಧಿ. ಶಕ್ತಿಸೇನೆ ಭಾವುಷವು ಬಹಳಜಿನಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಶಕ್ತಿಯರು ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತ ತಂದೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವಾಗ ಶಕ್ತಿಸೇನೆಯು ಮೈದಾನದಲ್ಲ ಬಂದುಜಡುತ್ತದೆಯೋ, ಆಗ ಜಯಜಯಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಜಯಜಯಕಾರದ ದ್ವಾನಿಯು ಎಲ್ಲಿಂದ ಮೊಳಗುತ್ತದೆ? ಲಂಡನ್ ನಲ್ಲಿಯೋ ಅಥವ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿಯೋ? ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ಸದಾ ಸ್ನೇಹಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಮೃತವೇಳೆಯಲ್ಲ ಶುಭಾಷಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ‘ವಾಹ್ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳೇ ವಾಹ್’- ಈ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗೀತೆಯು ಕೇಳಬರುತ್ತದೆಯೇ?

ಟಿಂಜನ್ ಜೊತೆ:- ಇವರು ಲಂಡನ್ ಸೇವೆಯ ಶೃಂಗಾರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಗೆ ಲಂಡನ್ನನ ಮೂರ್ಜಿಯಿಂನಲ್ಲಿ ರಾಣಿಯನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸಿಡಲಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ಹಾಗೆಯೇ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ಸಹ ಮೂರ್ಜಿಯಿಂನಲ್ಲಿ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ಸೇವೆಯ ಶೃಂಗಾರವಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಸದಾ ಮಹಾನ್ ಮತ್ತು ಸದಾ ನಿಮಾಣ. ಇದೇ ವಿಶೇಷತೆಯು ಸ್ವಯಂನ್ನು ಮಹಾನ್ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಹಾನ್ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಕಾರವು ಮಿಲನವಾಗುವುದರಲ್ಲಿಂತು ಬುದ್ಧಿವಂತರಲ್ಲವೇ? ಹೇಗೆ ಸ್ತೋಲದಲ್ಲಿನಾದರೂ ಯಾರಿಗೇ ಕೈ ಅಥವ ಕಾಲು ಮುಂದಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಿ ಜೊತೆಗಾರರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಕೈಯಲ್ಲ ಕೈಸೇರಿತಿ ಜೊತೆಕೊಟ್ಟ ಅವರಿಗೆ ಕಲಾಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ತಾವೂ ಸಹ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರಿ? ಮುಂದುವರೆದು ಸಹಯೋಗಿಯಾಗಿರುತ್ತಾ, ಸಹಯೋಗದ ಕೈಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಿಲನದ ನತ್ವನವನ್ನು ಕಲಾಸುತ್ತಿರಲ್ಲವೇ. ಇದರಲ್ಲಿಂತು ಸಂಬರ್ಪನ್ ಆಗಿದ್ದಿರಲ್ಲವೇ, ಇದೇ ವಿಶೇಷತೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಂಸ್ಕಾರಮಿಲನದ ಸ್ವತ್ಯಾವನ್ನು ಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ತಂದೆಯ ಸಹಯೋಗಿಯಾಗುತ್ತಾರೆಯೋ, ಅವರೇ ಮೊದಲಜನ್ನದಲ್ಲ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಜೊತೆಯಲ್ಲ ಕೈಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸ್ವತ್ಯಾವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವತ್ಯಾವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ಮಿಲನದ ರಾನ್ನನ ಸಹಜವಿಧಿಯಾಗಿದೆ- ಸ್ವಯಂ ನಮ್ಮಜಿತ್ತರಾಗಿಬಿಡು ಮತ್ತು ಅನ್ಯರಿಗೂ ಶೈಂಷ್ಟವಾದ ಸೀಬ್ಬನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಅವರನ್ನು ಸಾಫನದಲ್ಲ ಕೂರಿಸುತ್ತಿರೆಂದರೆ, ಅವರು ತಾವಾಗಿಯೇ ಇಂದು ತಮಗೆ ಸಾಫನದಲ್ಲ ಕೂರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತಾವು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಅವರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ತಾವೇ ಕೂರಿಸುತ್ತಿರೆಂದರೆ, ಆಗ ಅವರು ತಾನಾಗಿಯೇ ಇಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೂರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಕೂರಿಸುವುದೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಾಯಿತು. ‘ಮೊದಲು ತಾವು’ ಎಂಬ ಪಾಠವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ವವಾಗಿರಲ. ನಂತರ ಸಂಸ್ಕಾರವು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಸೇರಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸಾಫನ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ರಾನ್ ಸಹ ಆಗಿಜಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ರಾನ್ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವು ಸಿಗುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಹಜಮಾತಾಯಿತು.

ಲಂಡನ್ನನ ಸತ್ಯಸೇವಾಧಾರಿ ಗ್ರಾಹ್ ಆಗಿದೆ, ಸೇವಾಧಾರಿ ಎನ್ನುವ ಶಭಿವೇ ಬಹಳಮುಖರವಾಗಿದೆ. ಟಿಂಜರ್ ಶಭಿವು ಪ್ರಿಯವೆನಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವ ಸೇವಾಧಾರಿ? ತಂದೆಯೂ ಸಹ ತನ್ನನ್ನು ವಿಧೇಯ ಸೇವಾಧಾರಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಸೇವಾಧಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಸ್ವತ್ಪರವಾಗಿಯೇ ಕಿರಿಂಡಾರಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿರಿ. ಅಂದಮೇಲೆ ಜತುರರಾಗುವ ವಿಧಿಯು ಇದಾಗಿದೆ. ಹರಿಶ್ಮಾಮವೂ ಇಲ್ಲ, ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಜತುರಸುಜಾನ್ ತಂದೆಯ ಜತುರ್ಸುಜಾನ್ ಮಕ್ಕಳಾಗಿರಿ.

ಪ್ರಾನ್: ನೆನಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಪ್ರತೀಕೆಷ್ಟೇಯಲ್ಲ ಪದುಮಗಳ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲವೇ? ಪ್ರತೀಕೆ ಹೆಚ್ಚೆಯಲ್ಲ ಪದುಮಗಳ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಂಪನ್ಮಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ

ತಮ್ಮನ್ನ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಆತ್ಮವೆಂದು ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಿರಾ? ಅಕೂಟ ವಜಾನೆಯು ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೇ? ವಜಾನೆಯ ಜಂಗದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಜಂಗವನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಬರುತ್ತದೆಯೇ? ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಜಂಗವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಬಹಳ ಸಹಜವಾದ ಜಂಗದಕ್ಕೆ ಆಗಿದೆ- ‘ನಾನು ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ’. ಅಧಿಕಾರಿತ್ವದ ಸ್ವಂತಿಯೇ ವಜಾನೆಗಳ ಜಂಗದ ಕ್ಷಯಾಗಿದೆ. ಈ ಜಂಗದ ಕ್ಷಯಾಗಿದೆಯೇ? ಈ ಜಂಗದ ಕ್ಷಯಿಂದ ಯಾವ ವಜಾನೆ, ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನುಲ ಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ, ಅಂತಿ ಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ, ಪ್ರೇಮ ಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ ಎಲ್ಲವೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ಯಾವ ಹೋರೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿರೆಂದ ಆತ್ಮವು ಶಕ್ತಿಶಾಲಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ?

ಉತ್ತರ:- ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಘರದ್ದೇ ಹೋರೆಯಿದೆ. ವ್ಯಾಘರಸಂಕಲ್ಪ, ವ್ಯಾಘರವಾಣಿ, ವ್ಯಾಘರಕರ್ಮ- ಇದರಿಂದಲೇ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಭಾರವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ಆ ಹೋರೆಯನ್ನು ಸಮಾಷ್ಟಿ ಮಾಡಿಬಿಡಿ. ಈ ಹೋರೆಯನ್ನು ಸಮಾಷ್ಟಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸದಾ ಸೇವೆಯಲ್ಲ ಬ್ಯಾಜಿಯಾಗಿರಿ. ಮನನಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಾಧಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಮನನಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಆತ್ಮವು ಶಕ್ತಿಶಾಲಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಭೋಜನವು ಜೀಣವಾಗುವುದರಿಂದ ರಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ, ನಂತರ ಅದೇ ಶಕ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದೇರೀತಿ ಮನನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಆತ್ಮದ ಶಕ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ಯಾವ ಮಂತ್ರವು ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ, ಅದರ ಸ್ವಂತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಖಣಿಯ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲ ತೂಗುತ್ತಿರುತ್ತಿರಿ?

ಉತ್ತರ:- ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ‘ಹಮ್ಮ ಸೋ ಸೋ ಹಮ್ಮ’ನ ಮಂತ್ರವು ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿದೆ, ಈಗ ತಾವು ಮಕ್ಕಳು ಹಮ್ಮ ಸೋ (ನಾವೇ) ಎನ್ನುವುದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯುಷಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಈ ಮಂತ್ರವು ನಮಗಾಗಿಯೇ ಇರುವುದಾಗಿದೆ, ನಾವು ಬ್ರಹ್ಮಣರು ದೇವತೆಯಾಗುತ್ತೇವೆ. ನಾವೇ ದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದೇವು, ಆ ದೇವತೆಯು ನಾವು ಬ್ರಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದೇವೆ- ಇದು ಈಗ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಈಗ ದೇವತೆಗಳ ಜಿತುವನ್ನು ಸೋಂಡುತ್ತಾ -ಇದು ನಮ್ಮದೇ ಜಿತುವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಬ್ಯಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಇದೇ ವಂಡರ್ ಆಗಿದೆ. ಇದೇ ಸ್ವಂತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಖಣಿಯ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲ ತೂಗುತ್ತಿರುತ್ತಿರಿ.

ವರದಾನ:- ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ರೆಕಾರ್ಡನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಸರ್ವರ ಸ್ವೇಹಿಭವ

ಯಾರೆಷ್ಟು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ, ಅಷ್ಟೇ ತಮ್ಮ ರೆಕಾರ್ಡನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನ್ವರಿಗಾಗಿ ಗೌರವವನ್ನಿಡುವುದು ತಮ್ಮ ರೆಕಾರ್ಡ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಯಜ್ಞದ ಸಹಯೋಗಿಯಾಗುವುದೇ ಸಹಯೋಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ, ಅದೇರೀತಿಯಲ್ಲ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಗೌರವವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಒಂದುಬಾರಿ ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಅನೇಕಬಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗಿಬಿಡುವುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಕಿರಿಯಿರಿಗೆ ಪ್ರಿಯಿ ಮತ್ತು ಹಿರಿಯಿರಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡಿ ಆದರೆ ಯಾರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹಿರಿಯರೆಂದು ತಿಳಿದು ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಎಲ್ಲರ ಸ್ವೇಹಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತೀಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೂ “ಮೊದಲು ತಾವು” ಎಂಬ ಪಾಠವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ವವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಸ್ವೇಹಿತನಾ:- ಬಾಹ್ಯದಾದಾರವರಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಶೀಕ್ಷಣವನ್ನು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೆನಷಿಗೆ ಬರುವುದೇ ತೀವ್ರಮರುಷಾಧಿವಾಗಿದೆ.